

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/145/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513204168
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8513204168.2

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpeným Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O.BOX 41, IČO: 47 233 516 proti žalovaným: 1/ P. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, občanke SR, 2/ I. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX, občanke SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Lehnice 725, IČO: 42264154, právne zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, nám. Josipa Andriča č. 1 v konaní o zaplatenie 547,80 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaným v 1. a 2. rade súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

Žalobca je **p o v i n n ý** uhradiť vedľajšiemu účastníkovi Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov, so sídlom Lehnice 725 trovy konania vo výške 89,12 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa, advokáta AK, Námestie Josipa Andriča č. 1, Chorvátsky Grob, č. účtu IBAN: SK XXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, VS: XXXXXXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručенou súdu dňa 20.8.2013 žiadal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne mu zaplatiť istinu vo výške 547,80 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 29.9.2009 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným dňa 19.12.2008 uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len zmluvu o RÚ), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 119,16 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 30 mesačných splátkach vo výške 18,26 eur v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Žalovaný v 2. rade pristúpil k záväzkom žalovaného v 1. rade zo zmluvy ako spoludlžník v zmysle § 533 OZ.

Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok už pri splátke č. 1 a do okamžitej splatnosti úveru žiadnu splátku neuhradil. Z dôvodu, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky č. 1 viac ako 3 mesiace, žalobca vyhlásil podľa § 565 OZ okamžitú splatnosť úveru. Žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 547,80 eur dňa 29.9.2009, ale túto sumu neuhradil ani čiastočne. Zo žalovanej sumy žiadal priznať aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 29.9.2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Podaním doručeným súdu dňa 30.10.2013 do konania na podporu žalovaných vstúpil vedľajší účastník Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, právne zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach a žalovaných a vedľajšieho účastníka vyzval, aby sa v lehote 15 dní k veci písomne vyjadrili a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznávajú, uviedli vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Tiež oznámil žalobcovi a žalovaným vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaných a žalovaných vyzval, aby sa vyjadrili, či súhlasia s jeho vstupom do konania na ich podporu.

Podaním doručeným súdu dňa 26.2.2014 žalobca súhlasil s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania, žiadal, aby súd žalobe vyhovel.

Žalovaní sa k žalobe a k vstupu vedľajšieho účastníka do konania v lehote stanovenej súdom nevyjadrili.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení, doručenom súdu dňa 25.7.2014, žiadal žalobu zamietnuť. Vzniesol námietku premlčania a tvrdil, že uplynula aj 2 ročná, aj 3 ročná premlčacia lehota na uplatnenie nároku na súde. Oznámením zosplatnenia celého úveru zo dňa 17.5.2009 žalobca odstúpil od zmluvy a prvýkrát mohol svoje právo na zaplatenie sumy uplatňovať na súde dňa 2.6.2009, ale žalobu na súd podal až dňa 20.8.2013, teda po uplynutí 3 ročnej premlčacej lehoty. Tvrdil, že v prejednávanej príhode žalobca si uplatňuje zaplatenie žalovanej sumy z dôvodu bezdôvodného obohatenia. Vzniesol námietku premlčania, keďže žalobca si mohol uplatniť svoje právo na súde už 23.5.2011 a najneskôr dňa 23.5.2014, ale uplatnil si ho až 13.8.2014, t.j. po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty. Tvrdil, že ročná úroková sadzba 161,41 %, uvedená v zmluve, je v rozpore s dobrými mravmi, keďže podľa priemerných úrokov zo spotrebiteľských úverov obchodných bánk s dobou splácania od 1 -5 rokov pre II. štvrťrok 2009 zverejnených NBS bol priemerný ročný úrok vo výške 13,11 %. Ide o úrokovú sadzbu neprimeranú, odporujúcu dobrým mravom aj v zmysle rozsudku NS SR z 26.4.2012 sp. zn. 5 Cdo 26/2011, v ktorom je uvedené, že neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičke. Tiež poukázal na rozsudok OS Humenné sp. zn. 12C/268/2013. Dohodnutý úrok v Zmluve je potrebné považovať za úrok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, preto je zmluva v zmysle § 39 OZ v časti dohodnutého úroku neplatná. Navrhol žalobu zamietnuť z dôvodu premlčania uplatňovaného nároku, aj z dôvodu neplatnosti zmluvy v časti úrokov a priznať mu trovy konania.

Keďže v danom prípade ide v zmysle § 200ea O.s.p. o drobný spor (konanie, predmetom ktorého nie je suma presahujúca 1 000 eur), súd s poukazom na § 115a ods. 2 O. s. p. dňa 9.11.2015 oznámil na úradnej tabuli súdu, že dňa 18.11.2015 o 10.00 hod. bude vo veci vyhlásený rozsudok bez nariadenia pojednávania a následne tento rozsudok v uvedený deň aj vyhlásil.

Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s obsahom pripojených listinných dôkazov, - zmluvou o RÚ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.12.2008, Zmluvným dojednaním Zmluvy o RÚ, oznámením veriteľa o schválení úveru, históriou platieb - kartou klienta, oznámením žalobcu o zosplatnení úveru zo dňa 4.4.2011 a doručenkou o jeho doručení, priemernými úrokovými mierami z úverov obchodných bánk za rok 2008 uverejnenými NBS, vyjadrením vedľajšieho účastníka a obsahom celého spisu, na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Nespornou skutočnosťou bolo, že účastníci konania dňa 19.12.2008 uzatvorili zmluvu o RÚ (č.l. 7-8 spisu), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému v 1. rade úver vo výške 199,16 eur (6000,-- Sk). Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že žalovaný v 1. rade sa zaviazal splatiť úver 30 mesačnými splátkami, splatnými k 24. dňu v kalendárnom mesiaci vo výške 18,26 eur (550,--Sk), zmluvná odmena za poskytnutie úveru bola 348,54 eur (4950,--Sk), ročná úroková sadzba úveru bola 161,41 %, poskytnutá čiastka revolvingu bola 188,38 eur (5675,- Sk), zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu bolo 164,31 eur (4 950,--Sk), zmluvná odmena za poskytnutie každého revolvingu bola 164,31 eur (4 950,--Sk), ročná úroková sadzba revolvingu bola 107,67 %. Žalovaná v 2. rade podpísala uvedenú zmluvu o RÚ ako spoludlžníčka.

Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere - je rozdelené vertikálne na 6 časti, s možnosťou vpisovania konkrétnych údajov o spotrebiteľovi a revolvingovom úvere, jeho výške, opačná strana obsahuje predtlač textu písaného veľmi drobným písmom, v ktorom je odkaz na úpravu

obsiahnutú v zmluvných dojednaniach, dohoda o odmene za poskytnutie služby spočívajúcej v odklade splátok úveru a revolvingu. V spodnej časti tlačiva je priestor pre podpis dlžníka, spoludlžníka, miesto a dátum podpisu.

Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere, na ktoré odkazuje zmluva, nie sú zo strany žalovaného v I. a 2. rade verifikované (podpísané).

Ako vyplýva z obsahu tejto zmluvy o RÚ, tiež aj z oznámenia žalobcu o schválení úveru, schválená výška úveru bola vo výške 199,16 eur, ktorú skutočne žalobca aj vyplatil žalovanému v 1. rade, vrátane revolvingu, dňa 19.12.2008. Nominálna výška úveru bola uvedená vo výške 547,70 eur.

Z karty klienta - platobnej histórie (čl.13 spisu) vyplýva, že žalovanému v 1. rade bola celkom vyplatená suma 119,16 eur, žalovaný neuhradil žiadnu splátku úveru.

Podaním zo dňa 17.5.2009 žalobca oznámil žalovanému v 1. rade zosplatenie úveru a vyzval ho na úhradu dlžných splátok č. 1, 2, 3, 4 vo výške 73,04 eur s tým, že, ak dlžné splátky neuhradí do 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Žalovaný v 1. rade prevzal oznámenie o zosplatení dňa 22.5.2009.

Podľa internetových zistení súdu na webovom sídle Národnej banky Slovenska <http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank> priemerné úroky zo spotrebiteľských úverov obchodných bánk zverejnených Národnou bankou Slovenska v decembri 2008 bola úroková miera pri spotrebiteľských úveroch pri fixácii od 1-5 rokov 13,59 % ročne (čl.20 spisu) (prefotiť zo spisu 5C 230/2014)!

Podľa tvrdenia žalobcu mali žalovaní v 1. a 2. rade uhradiť žalobcovi ku dňu podania žaloby sumu 547,80 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 29.9.2009, kedy sa dostal do omeškania so splatením dlžnej sumy, do zaplatenia.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ObZ) (ku 11.12.2008) Touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zmluvy o úvere (§ 497 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1991-513/znenie-20080101>>), zmluvy o bežnom účte (§ 708 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1991-513/znenie-20080101>>).

Podľa § 497 ObZ Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 ObZ Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Uzatvorená zmluva o úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy, preto je potrebné tento právny vzťah posudzovať podľa ustanovení O Z, podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a podľa zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia tejto zmluvy o úvere.

Podľa § 3 ods. 1 OZ Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 2 OZ Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
h/ prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

Podľa § 53 ods. 5 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí

peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 54 ods. 1 OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 558 ods. 1 OZ Splnením dlh zanikne.

Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 100 ods. 1 OZ Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>>). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 OZ Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>>. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 OZ Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 122 ods. 1 OZ Lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní.

Podľa § 122 ods. 2 OZ Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmluvy (19.12.2008), (ďalej len ZoSÚ), Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 ZoSÚ Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytovaním spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými

poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258/znenie-20080101>> z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru okrem úrokov.

Podľa § 3 ods. 1 ZoSÚ Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 ZoSÚ Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 5 ZoSÚ Pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa §4 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258/znenie-20080101>> prostredníctvom ustanoveného vzoru formulára. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Podľa § 3 ods. 8 ZoSÚ Počas trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný písomne a bezodkladne informovať spotrebiteľa o zmene ročnej úrokovej sadzby a poplatkov.

Podľa § 3 ods. 10 ZoSÚ Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258/znenie-20080101>> musí obsahovať

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258/znenie-20080101>>,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258/znenie-20080101>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere

Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa 4 ods. 4 ZoSÚ Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Právne posúdenie vecí

Po zhodnotení vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Je nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovaným v 1. rade ako s dlžníkom a so žalovaným v 2. rade ako so spoludlžníkom zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v ObZ a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaný v 1. rade v danom prípade vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby (použil ich na bežnú spotrebu), teda ako spotrebiteľ, kým žalobca pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave ObZ a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia § 52 a nasl. OZ, ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

Ustanovenie § 53 OZ vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaných služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať ale bo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd zdôrazňuje, že ZoSÚ vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

Náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy medzi účastníkmi konania boli údaje o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 4 ods. 2 písm. d/), o celkovej výške a mene poskytnutého spotrebiteľského úveru a o podmienkach upravujúcich jeho čerpanie (písm. e/), konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g), ročnej úrokovej sadzbe; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, (písm. h/), o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/), o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (písm. j) ku dňu podpísania zmluvy. Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery a porovnať si cenu toho ktorého úveru.

V zmluve o RÚ chýba údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (písm. d/), o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov - v zmluve je uvedený len údaj o výške mesačnej splátky vrátane úrokov bez špecifikácie, koľko z tejto splátky bude činiť mesačne splátka istiny, koľko úrok z úveru a koľko iné poplatky, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ).

Z gramatického výkladu tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia, a to bol aj zámer zákonodarcu, je, aby z rozpisu splátok bolo jednoznačné, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov.

Prejednávaná úverová zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške splátky bez jej špecifikácie na istinu, úroky a iné poplatky.

Rovnako v úverovej zmluve absentuje údaj podľa § 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona, a to údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je len uvedený počet splátok a deň splatnosti v mesiaci, z takéhoto znenia však nevyplýva termín konečnej splatnosti úveru.

Absenciu týchto údajov citovaný ZoSÚ sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá.

Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver sa považuje podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov, keďže zmluva o úvere neobsahuje náležitosti uvedené v § 4 od. 2 písm. d, g, i ZoSÚ a preto je žalovaný povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá.

Z predložených listinných dôkazov (platobnej histórie - karty klienta) čl. 7, 60 spisu) vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému a mu aj vyplatil úver vo výške 199,16 eur dňa 19.12.2008 a žalovaný sa ho zaviazal splatiť 30 mesačnými splátkami splatnými k 24. dňu v kalendárnom mesiaci po 18,26 eur (550,--Sk). Žalovaný neuhradil už 1. splátku úveru. Do podania žaloby na súd a do vyhlásenia rozsudku neuhradil žiadnu splátku. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti predmetná zmluva o RÚ uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 19.12.2008 sa považuje za úver bezúročný a bez poplatkov, teda žalobca by mal právo len na vrátenie skutočne vyplatenej sumy, t.j. 119,16 eur. Žalobca oznámením zo dňa 17.5.2008 oznámil žalovanému v 1. rade zosplatnenie celého úveru z dôvodu, že žalovaný v 1. rade bol v omeškaní s úhradou splátok č. 1, 2, 3, 4 vo výške 73,04 eur, pričom s najstaršou splátkou bol v omeškaní 113 dní, čo je viac ako 3 mesiace. Oznámenie prevzal žalovaný v 1. rade dňa 22.5.2009. V oznámení žalobca tiež uviedol, že ak sa dostane do omeškania s úhradou s ktoroukoľvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti a po splnení zmluvne dohodnutých podmienok si bude môcť žalobca uplatňovať aj nároky na zmluvné sankcie a žalovaný stratí tým výhodu splátok a celý dlh bude povinný splatiť naraz. Žalovaný v 1. rade dlžné splátky neuhradil ani v lehote 15 dní od doručenia oznámenia, preto sa podľa názoru súdu stal splatným celý dlh dňa 8.6.2009 a nasledujúci deň, t.j. dňa 9.6.2009, mohol žalobca uplatniť právo na zaplatenie celej dlžnej sumy na súde a najneskôr do 3 rokov, t.j. do 9.6.2012. Žalobu na súd podal až dňa 20.8.2013, t.j. až po uplynutí 3 ročnej premlčacej lehoty, teda žalobca uplatnil na súde premlčaný nárok.

V prejednávanej príhode, keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné ju posudzovať podľa § 52 a nasl. OZ a aj premlčanie je potrebné posudzovať podľa ustanovení OZ, kde ustanovenie § 101 OZ stanovuje všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu na uplatnenie práva na súde.

Premlčaním sa rozumie kvalifikovane uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnu vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t.j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Premlčaním právo samo osebe nezaniká, ak však žalovaný vznesie námietku premlčania, nárok zaniká, ale subjektívne právo trvá naďalej vo forme naturálneho (prirodzeného) záväzku.

Na základe uvedeného, keďže v čase uplatnenia nároku na súde, nárok žalobcu bol už premlčaný a vedľajší účastník vznesol námietku premlčania, súd žalobu zamietol aj v časti istiny, aj v časti úroku z omeškania z dôvodu premlčania uplatňovaného nároku.

Na doplnenie súd len dodáva, že nesúhlasí s tvrdením vedľajšieho účastníka, že oznámením o zosplatnení úveru žalobca odstúpil od zmluvy, toto oznámenie nie je možné považovať za odstúpenie od zmluvy. Žalobca v dôsledku omeškania s platením vyššie uvedených splátok využil svoje právo uvedené aj v § 565 OZ a vyhlásil predčasnú mimoriadnu splatnosť celého úveru, teda sa stal zročným (splatným) celý dlh.

Ďalej súd ešte udáva, že pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, má sa za to, že musí ísť o také zmluvné dojednanie medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu a obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinnosti na strane oboch účastníkov.

K tomu je potrebné uviesť, že zmluvné dojednania medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy podliehajú súdnej kontrole vo svetle imperatívu dobrých mravov.

Rozpor s dobrými mravmi predstavuje také konanie, ktoré je zjavne právne neprijateľné, pretože je z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené.

V zmluve o RÚ bola stanovená ročná úroková sadzba úveru vo výške 161,41 % a ročná úroková sadzba revolvingu 107,67 %.

Úroky dohodnuté pri poskytovaní úveru predstavujú odplatu za užívanie požičanej sumy. Právny poriadok výslovne neupravuje, v akej výške je možné pri úvere dohodnúť úroky. Z tejto skutočnosti nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy, pretože tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 OZ.

Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka na neprimerané zmluvné úroky môže za istých okolností v sebe obsahovať i skutkovú podstatu trestného činu úžery, kedy dohoda o neprimeraných úrokoch je neplatná pre rozpor so zákonom, alebo v iných prípadoch pre rozpor s dobrými mravmi. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 OZ je úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vzhľadom na rozhodujúce okolnosti starostlivo posúdil, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi.

Pri dojednávaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odplatu za užívanie poskytnutej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerané, až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov. Judikatúra súdov nikde nespochybnila, že neprimerané úroky nie sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 MCdo 1/09 z 31.07.2009, NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26.04.2012, KS Prešov sp. zn. 3 Co 67/2012 z 24.10.2012).

Podľa právneho názoru vysloveného KS Prešov sp. zn. 6Co/138/2012 z 07.05.2013 cena plnenia (vrátané úrokov) nie je vyňatá zo súdnej kontroly jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 OZ) s odkazom na rozsudok súdneho dvora C 484/08-Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid proti Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios.

Účastníkmi konania dojednaná úroková sadzba úveru 16,41 % ročne a revolvingu 107,67 % podľa názoru súdu neobstojí pri posudzovaní súladu jej výšky so zákonným znením ustanovenia § 53 ods. 6 OZ, ale ani s ustanovením § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z. z., účinným v čase uzavretia zmluvy o RÚ, ktorým sa ustanovovala výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie úveru (zrušené k 11.6.2010).

S poukazom na usta. § 3 ods. 1 OZ a § 53 ods. 6 OZ a citované nariadenie vlády SR č. 238/2008 súd je toho názoru, že určená úroková sadzba úveru vo výške 16,41 % ročne a úroková sadzba revolvingu vo výške 107,67 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi a vzhľadom na súdom zistené priemernú úrokovú mieru pri spotrebiteľských úveroch obchodných bánk 13,59 ročne (december 2008) čase uzatvorenia úverovej zmluvy. žalobcom poskytnutá ročná úroková sadzba úveru 16,41 % a revolvingu 107,67 % je jednoznačný úžernícky úmysel veriteľa a ako taká nemôže požívať súdnu ochranu a je nutné ju hodnotiť ako neprijateľnú, odporujúcu dobrým mravom, teda neplatnú podmienku zmluvy v zmysle § 53 ods. 5 OZ. Takéto prevýšenie v danom prípade až viac ako 11 násobne je netolerovateľné zvlášť v spotrebiteľských zmluvách, teda v danom prípade ide o úžernícky úrok a ako je uvedené vyššie o neprijateľnú, teda absolútne neplatnú podmienku zmluvy.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., t. j. podľa zásady úspechu. Žalovaní ako úspešní účastníci konania majú právo na náhradu trov konania proti žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi konania. Žalovaní si žiadne trovy konania neuplatňovali a zo spisu nevyplýva, aby im nejaké trovy konania vznikli, preto im súd trovy konania nepriznal.

Trovy konania patria aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na podporu žalovaných. Právny zástupca vedľajšieho účastníka podal vo veci vyjadrenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu, teda vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia potrebných na účelne bránenie práva žalovaných, čo vyslovil vo viacerých rozhodnutiach, týkajúcich sa obdobných vecí, aj Krajský súd Prešov. Právny zástupca vedľajšieho účastníka podaním doručeným súdu dňa 25.7.2014 uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 89,12 eur. Súd vychádzal pri stanovení odmeny advokáta z hodnoty predmetu sporu 547,80 eur s príslušenstvom, pričom podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie

právnych služieb v znení neskorších predpisov je odmena za jeden úkon právnej služby vo výške 36,52 eur. Odmena v takejto výške patrí vedľajšiemu účastníkovi za 2 úkony právnych služieb, a to: 1/ prevzatie a príprava zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/), 2/ písomné podanie vo veci samej doručené súdu dňa 25.7.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c/), teda spolu odmena za úkony právnej služby vo výške 73,04 eur. K tejto odmene sa pripočítava paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov za 2 úkony vykonané v roku 2014 - 2 x 8,04 eur, t.j. 16,08 eur, trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka celkom predstavujú sumu 89,12 eur, ktoré súd zaviazal uhradiť žalobcu v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).